

ניתן להשיג במערכת פסיפס - מרים החשמונאית 25 ת"א

טל 03 6058581

שניסתה את המיטות של הוריו. כזכור, היא נרדמת, וכשהרובים חוזרים לביתם הם מבחינים שמישהו טעם מהדייסה שלהם ומהמיטה שלהם, ומגלים את הילדה הזרה שפלשה לביתם. זהבה שמתעוררת בבהלה נמלטת על נפשה ושוכחת את הבובה היקרה לה בבית הדובים. אמנם בקושי היא מוצאת את דרכה לבית הוריה, אך הסוף טוב.

זוהי הרפתקה הטומנת בחובה גרעין התבגרות מובהק. זהבה מבינה שהיא אינה קטנה ומקבלת באהבה את אחיה התינוק. בינתיים מחליט הרובון לצאת בעקבות זהבה ולהחזיר לה את הבובה, והם נפגשים ומתיידדים.

נושא ההליכה לאיבוד והיציאה להרפתקה רחוקה ואף מסוכנת, הפגישה עם משהו זר ואחר, והשיבה הביתה - בקיצור הבית החם לעומת האל-ביתי הממשי, הוא נושא מהותי ומוכר בתהליך ההתבגרות ובדיקת הזהות העצמית ומקומה בחברת המבוגרים. כל צעיר/ה מכירים את המשיכה הגדולה לעזוב את הבית ולצאת. היער הוא גם היסוד האפל הנסתר, העומד בניגוד לחמימות של בית ההורים המוכר והמחבק. אגרת הילדים מרככת את הסיפור ומעניקה לו סוף טוב. ההצגה עשירה בשירים וריקודים, חלקם להיטים ידועים שהילדים מצטרפים אליהם במחאות כפיים, וגם רוקדים ושרים. זה היה חיזיון מרגין לב ממש. תיאטרון אמיתי.

◆

יעקב בוצ'ן: תאי עצב, כרמל 2019, 279 עמ'
"סיפורו המזור של דוד סיימון, שהגיע לקצה; לאפיסת כוחות; ... במסעות חייו, במאמציו להבין את ייעודו ולהירפא, הוא פוגש דמויות צבעוניות רבות..." (גב הספר)

חזה ניסימוב: פלמינגו, ימי אהבה, פרדס 2019, 159 עמ'
ילדה במוסד ילדים, בישראל בתחילת שנות החמישים. רוב ילדי המוסד חוו מלחמה, אובדן וכאב, וזו ילדותם הראשונה. הספר מלווה באיורים מאת עפרה אייל.

שולי ספיר: הבנאדם, בבל 2019, 123 עמ'
ירון, סטלן ומשורר מחליט להפוך ל"בנאדם", כלומר האחרון בשרשרת סוחרי הסמים, המוכר אותם בסלון ביתו. מאחר שבין לקוחותיו אנשי רוח וספרות, הם נאלצים לקרוא את שיריו המביכים.

רחל שיחור: ינקינטון, הקיבוץ המאוחד 2019, 208 עמ'

שתי נובלות: 'יאקוב' - מעין אגדה ריאליסטית, בתל-אביב של ימינו; 'ינקינטון' מתרחש ברחובות ילדותה של המחברת, תל אביב של שנות החמישים.

כל כתבי יוסף מונדי, מחזות מוקדמים כרך א, עורכות: זהבה כספי, מורן פרי, רסלינג 2019, 531 עמ'

פרסום ראשון ומקיף של יצירתו הדרמטית של הסופר, המחזאי והבמאי האנטי ממסדי, יוסף מונדי. שערים: מחזות, מחזות קצרים, מערכונים, עיבוד.

אגי משעול: מה לך נשמות, הקיבוץ המאוחד
74, עמ' 209

"מכל החלומים שסבבוני/ עם התחביר האליפטי
שלם -/ הבנתי רק את החגר/ זה עם הנסיונות
שלו/ לתרגם לי פרפר" ('החגיר', עמ' 64).

שחר מריו מרדכי: תפוס מקום לגשם, פרדס,
טקסטורה 2019, 84 עמ'

"באוקינוס עירוני אני/ לויתן קטן פוער לועו אל
עולם ומלואו/ צד מראות של עיר בלשון של
שיר" ('ניו ניו יורקר', עמ' 15).

יעל גלוברמן: מפת חצי האי, הקיבוץ המאוחד
2018, 110 עמ'

"העינים שלך אינן/ אבל יש ימים שמבטן נח
עלי/ משנה את כל מה שאני רואה/ ואת עיני
שלי" ('מאז', מתוך 'לקראת אותה פתיחה', עמ' 90).

אלקס ריף: טפשונית משטרים, פרדס 2018, 82
עמ'

"לכל מי שאומר/ שאני נראית מאשרת -/ הלואי
תמותה/ בזכותכם, הצגת היחיד שלי/ עולה
מחדש בכל לילה/ תודה" (מתוך 'שירי יום
הולדת', עמ' 65).

יהודה לייב ויטלון: תועפות בראשית, עמדה
2019, 73 עמ'

"בין המצרים/ רציתי לצום מופעת הצליל/
להחרש מן הסביב/ לברח/ מנעולי סול על אֶזְנִי"
(מתוך 'תענית רננה', עמ' 36).

יחזקאל רחמים: דיו מרחקים, פרדס 2018, 141 עמ'

"כשיאבד פיך - ירדע פיך/ או אז אדע אם
לבכות או לחיך/ כשיאבד פיך" ('כשיאבד
יפיך', עמ' 79).

אמוץ רפני: שפת הפרחים, פרדס 2018, 96 עמ'
"הרוח לוחש/ קדים בעלים/ אתה דרוך קשוב/
אולי יבשילו שבלי/ החטה לא תוריק/ שוב"
('שרה לא קצור', עמ' 48).

ענבל אשל כהנסקי: במקום אחר מחוץ לזמן,
פרדס 2019, 46 עמ'

"טרופת לבנה/ אני עוצרת נשימתי// בין אברך
רעתי/ לשחרור חיי/ אני מיללת/ צדי האפל וצדי
המואר/ קוראים לי ענבל" ('על הסף', עמ' 9).

אסיף רחמים: בכור, הוצאת רף 2018, 85 עמ'

"תמונות צלופות-מלע/ בשרטון המשנן - / חדר
חבור בחבל לטבור-עולם/ סביב צואר כרוך/
בלולאה// הבית" (מתוך: 'לספציפוס קפלטו, עם
השבר חוגת הזמן...' עמ' 76).

פרדיקו גרסיה לורקה: רומנסרו צועני/ אודות,
מספרדית: רמי סערי, כרמל 2019, 131 עמ'

"מתחת למים/ מצבור מלים שוכן/ סחף קולות
אובדים/ על הפרח הצונן/ דון פדרו - זכרו
מתרחק -/ עם הצפרדעים משחק" ('לגונה
אחרונה', עמ' 74).

בתיה דביר: השמיעיני את קולך ונסו הצללים.
יד ושם 2019, 378 עמ'

אסופה. סיפורי חייהן של נשים יהודיות בתקופת
השואה: עירוניות וכפריות, אימהות ונשות
מקצוע פורצות דרך, אורתודוקסיות ופעילות
פוליטיות, יוצרות ועוד, חלקן ידועות כאתי
הילסום או חביבה רייק, חלקן פחות, והספר הוא
מצבת זיכרון להן ולקולן.

אלפרד טניסון: אל דביר החשכה, תרגום: צור
אליה, רף 2018, 89 עמ'

מחזור שירי קינה שכתב טניסון עם מות רעו
האהוב ארתור הנרי האלאם In Memoriam A.H.H.
"המשורר אותו הנבל/ שורר בצדק
ואמת/ אדם מאתמולו המת/ ממריא כמסלם
של אבן" (1, עמ' 19).

גארי סניידר: שירים לגאיה, מאנגלית: סבינה מסג
וד"ר אליק פלמן, כרמל 2019, 132 עמ'

"קרוב לקו המשוה/ כמעט ביום השוויון/ בדיוק
בחצות הליל/ מספון של כלי שיט/ הירח//
המלא// ממש במרכז השמים" ('פעם בחיים', עמ' 38).

טוני קרטיס: שלושה מראות של האי, מאנגלית:
ליאור שטרנברג, קשב לשירה 2018, 93 עמ'

"ספרים חביבים עלי, אם כי לא כמו בעבר, שנים
רבות מדי ביערות/ הפכו את נפשי לטבח ואברש/
פעמונית מזדמנת" ('הערפות', עמ' 15).

חוי דריפוס (בן-ששון): גטו ורשה - הסוף, יד ושם
2019, 567 עמ'

סיפורם של המוני היהודים שחיו ומתו בגטו ורשה
מאפריל 1942 ועד יוני 1943.

ארי שוייצר: חוטים דקים נושאים את העולם,
מבחר רשימות על שירה 2008-2016, הקיבוץ
המאוחד 2019, 27 עמ'

מבחר רשימות על שירה שהתפרסמו במוסף ספרים
של 'הארץ' במדור 'דברים שבשירה', וכן רשימות
התבוננות וזיכרון שמתפרסמות לראשונה.

דוד אחנה: כבלי משיח, מסות ומסעות, כרמל
2019, 238 עמ'

"מסע אינטלקטואלי בעקבות אתרים של זהות
ישראלית": בחינת אופציות שונות בשיח
הישראלי, האופציה הים תיכונית, הלבנטית,
מדינת כל אזרחיה ועוד.

